

§ 8.

Naar en Invalid, hvem en vedvarende Forsørgelse er tillagt, ansættes i en af Staten lønnet Bestilling, faar dette følgende Indflydelse paa den ham tillagte Understøttelse:

- a) Denne inddrages aldeles, naar Invaliden derved opnaar en Indtægt af Statskassen (iberegnet Pension), der er halvanden Gang saa stor som den Indtægt, der ialt var ham tillagt som Invalidforsørgelse og Pension; i modsat Fald beholder Invaliden det deri Manglende af den ham tidligere tilstaaede Invalidforsørgelse, medens denne dog ikke derved kan forøges.
- b) Naar Invaliden uden Brøde fra sin Side afflediges fra Bestillingen uden Pension, tilstaaes der ham atter den tidligere Understøttelse. Tillægges der ham derimod Pension, men denne er mindre end Beløbet af den tidligere Invalidforsørgelse, godtgjøres Forskjellen ham.

Førovrigt bliver Invalidforsørgelsen ligeledes at inddrage i følgende Tilfælde:

- 1) naar Invaliden uden dertil erhvervet særlig Tilladelse modtager fremmed Tjeneste,
- 2) naar han uden saadan Tilladelse tager Ophold i Udlandet,
- 3) naar han i 3 Aar ikke har hævet den uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring,
- 4) naar han ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

§ 9.

Faste Officerer af Hæren og af Søværnet samt andre af Kongen beklædede Embedsmænd i Hæren eller Søværnet kan der, naar de i Tjenesten blive Invalide, og derfor maa udtræde af Tjenesten, udenfor den dem efter Pensionsloven tilkommende Pension endvidere som Invalidforsørgelse tillægges $\frac{1}{3}$ af den ved Pensionsberegning i Betragtning kommende Embedsindtægt, som Vedkommende oppebar paa den Tid, da Beskæftigelsen tilføiedes ham, forsaavidt han er Invalid af 1ste Afdeling (Emlgn. § 4), og ellers et efter Invaliditetsgraden afpasset mindre Beløb.

§ 10.

Officerer af Forstærkningen, Sekondlieutenanter af Hæren og Søværnet, Reserve-lieutenanter, Reserveintendantur og Reserveværelser samt Personer, der af vedkommende Ministerium ere konstituerede til som Eigestillede med Officerer at udføre Embedstjenesteforretninger i Hæren eller Søværnet, kan der, naar de i Tjenesten blive Invalide, tilstaaes som Invalidforsørgelse indtil det fulde Beløb af Lønning eller Honorar, saafremt deres Skade er af den Bestaafenhed, at de maa henregnes til 1ste Invalidaafdeling, indtil to Trediedele af samme, hvis de blive at sætte i 2den Invalidaafdeling, og et efter samtlige Omstændigheder afpasset mindre Beløb, naar de maa henføres til 3die Invalidaafdeling. Forsørgelsen for de i denne Paragraf omhandlede Personer kan dog i intet Tilfælde fastsættes lavere end det Beløb, der efter Reglerne i § 6 vilde være blevet tillagt Vedkommende, hvis han blev behandlet efter disse.

§ 11.

Statens øvrige Embeds- og Bestillingsmænd saavelsom andre Personer, der under Udførelsen af det dem af Staten overdragne Hverv faae en Legemsbeskædigelse eller Svaghed, der for bestandig eller for en Tid gjør dem udygtige til deres hidtil havte Tjeneste, og derhos tilintetgjør eller i en væsentlig Grad svækker deres Evne til at sørge for deres og deres Families Underhold, have Krav paa Statens særlige Forsørg. Den dem saaledes tilkommende